

[Statsministeren.]

strides om, men det er det neppe nødvendigt at gøre nu.

Det ærede Medlem Hr. Krag beklagede sig, ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, over Forhandlingerne om Kriseforanstaltninger. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at Forhandlingerne om Kriseforanstaltninger var kommet alt for sent, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller klagede over, de gik for langsomt. Ja, om de er kommet sent, derom kan man mene, som man vil. Vi har jo haft mange Afsnit af Kriseforhandlingerne, har gennemført forskellige Kriseforlig.

Efter hvad jeg læste i det ærede Medlem Hr. Krags Valgmanifest her i Hovedstaden, har Regeringen siddet og øst Penge ud til Landmændene i en vis Periode. Der har altsaa ikke manglet Rundhaandethed ifølge deres eget Valgopraab.

Det sidste Afsnit af Kriseforanstaltningerne, som vi nu formodentlig staa overfor, har vi gjort opmærksom paa for adskillige Uger siden og har sørget for, at Forhandlinger blev indledet med Rigsdagens Partier for at faa det bedst mulige Resultat, ikke saaledes, som de ærede Medlemmer synes at ville fremstille det, at vi er kommet uden at have nogen Art af Planer. Regeringen har — det ved begge de ærede Medlemmer, som taler om dette, særdeles vel — i de Forhandlinger, der er optaget med de politiske Partiers Repræsentanter, just fra første Færd skitseret en Plan, omfattende baade hvad der skulde hjælpe paa Arbejdsløsheden, og hvad der skulde hjælpe paa Kriseforholdene, sætte Arbejde i Gang, sætte Produktionen i Gang i Landbruget og skabe Landbruget Muligheder for at kunne yde sin Indsats i det almindelige produktive Liv.

Vi har sagt til Partierne, at vi er vilige til at forhandle om denne Plan, ogsaa til at modtage eventuelle Raad for at blive klare over, i hvor vid Udstrækning man fuldt kunde enes om disse Foranstaltninger. Men det er jo noget ganske andet end, om vi var kommet tomhændede og havde erklæret, at vi ingen Plan havde, om de Herrer vilde skaffe os en.

De Punkter af forskellig Art, som er nævnt her af de to ærede Medlemmer, er ingenlunde nye for os, det er ikke noget, man nu fører frem som noget, vi skal tage os af for at afværge Konflikten. Det er Punkter, vi har forhandlet om i den store

Delegation og i de smaa Delegationer gennem flere Uger. Det ved begge de ærede Medlemmer særdeles vel, og derfor finder jeg heller ingen Anledning til nogen dybere Behandling heraf ved denne Lejlighed.

Selve Lovforslaget er — og det paa skønner jeg — blevet modtaget uden nogen pure Afvisning. Ganske vist har man haft Betænkelighed ved den Form for Indgreb, der her foreslaas, men man har fra begge Sider, saa vidt jeg har forstaaet, erkendt, at her stod vi overfor et Anliggende, der i alt Fald krævede, at Rigsdagen overvejede, om man under nogen Form kunde bidrage til Undgaaelse af den katastrofale Udvikling. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at der behøvedes ikke et Aar. Ja, det er jo altid en Indrømmelse, at man i øvrigt kan forhandle. Hvis det er Aaret, det drejer sig om, kan vi godt tale om, om det skal være et Par Maaneder mindre, det er selvfølgelig ikke noget Princip for os; men jeg har allerede tidligere i Dag givet Grunde for, at der just er valgt et Aar i Forslaget, og disse Grunde synes jeg ikke er til helt at afvise.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte i Forbindelse med Sagen ogsaa om nogle fortrolige Forhandlinger. Det ærede Medlem maa undskylde, men det hænder virkelig hver Dag, at jeg taler baade med nogle Konservative og med nogle Venstremænd — somme Tider ogsaa med nogle af andre Afskygninger —, og i disse Tider indrømmer jeg, at jeg praktisk talt aldrig taler om andet end Lockouten og Krisen, og derfor er det muligt, at jeg nu og da veksler Ord med politiske Modstandere om disse Anliggender. Men det ærede Medlem deltager jo effektivt og positivt i Forhandlinger med mig, har senest i Dag været til Forhandling, og der havde han, saa vidt jeg husker, ikke ret meget at sige; og der havde dog egentlig Tiden og Stedet været til at føre Programkravene frem og faa dem drøftet, da vi nu havde Møde om disse Sager. (*Christmas Møller*: Det har jeg jo gjort!). Jeg hørte ikke det ærede Medlems Stemme i Dag, men det er jo ikke det, vi skal diskutere. Naar imidlertid det ærede Medlem besværer sig over, at jeg fører Forhandlinger, forekommer det mig, at han i hvert Fald ikke har nogen Adkomst dertil, da han jo som Delegationsmedlem deltager i de Forhandlinger, Regeringen fører med Partierne.

Jeg takker altsaa de to Ordførere for den forholdsvis velvillige Tone overfor Sagen, og de andre to ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet til det forelig-